

Reactie The Hawks op voorstel OK2020

Beste mede-bestuurders van de verenigingen, die met een standaardteam in de overgangsklasse uitkomen,

Op 31 oktober 2018 komen we als overgangsklasse-verenigingen opnieuw bijeen om het plan voor de opzet overgangsklasse ingaande 2020 te bespreken. Als voorzitter van DHSC The Hawks wil ik nog een poging doen om het plan zoals het nu voorligt, te analyseren in de wetenschap dat The Hawks het plan om diverse moverende redenen afwijst, vooropgesteld dat The Hawks wel een groot voorstander is de honkbal- en softbalcompetitie drastisch te hervormen.

We hebben lang gearzeld om u deze mail te zenden mede door de opmerking van de voorzitter van de KNBSB dat het bestuur van de bond de beslissing over het voorliggende plan zal nemen, gehoord hebbende de meningen van de betrokken verenigingen. Als ons één ding wel duidelijk is geworden, is het feit dat er verschillende belangen onder de overgangsklasse-verenigingen leven en dat de hoofdklasse-clubs met hun reserveteams in de overgangsklasse een totaal ander belang hebben dan de verenigingen met een standaardteam. We twijfelen daarom ernstig of er consensus onder de verenigingen zal worden bereikt en vrezen dat het bondsbestuur uiteindelijk een besluit neemt waarbij de belangen van de hoofdklasse voorrang krijgt. Dit is al jaren het beeld dat wij binnen het besluitvormingstraject krijgen, zeker sinds de voormalige rookie-competitie is opgeheven en de reserveteams in de overgangsklasse zijn geplaatst. Een desastreus besluit dat de sterkte van de overgangsklasse heeft aangetast, zoals we met cijfers kunnen staven (zie verder).

Waarom dan toch deze mail? Wel, uit liefde voor het honkbal, waarbij we willen voorkomen dat we opnieuw een slecht onderbouwd plan aannemen dat we over niet al te lange tijd weer moeten aanpassen. Want laten we voorop stellen, het aantal leden van de KNBSB blijft afnemen en daarom is het tijd dat we de gehele competitie van top tot bodem onder de loep nemen en niet slechts een stukje (de overgangsklasse) dat hoe dan ook een connectie heeft met de overige competities (lees: klassen). De competitie is namelijk de belangrijkste reden waarom sporters lid van een KNBSB-vereniging worden. Anders dan bij sporten als hardlopen, schaken, badminton, tennis, e.d (de zogenaamde single- en duosporten) waar leden van een club veelal alleen/onderling kunnen sporten zonder competitie, leven teamsporten bij de gratie van een competitie tussen clubs. Je gaat - anders dan bij de single/duosporten - nou eenmaal niet als persoon naar het honkballen zonder dat je lid van een team bent.

Terug naar het plan via de aan ons op 1 september j.l. gezonden presentatie en wel in de eerste plaats naar de vermelde visie. Als het streven van de KNBSB gefocust is op (meer) grote sterke verenigingen, dan dient het aantal leden wel sterk verhoogd te worden. Met een kleine 20.000 leden en houdt een grote vereniging eens op 200 leden (in de gemeente Dordrecht wordt door het gemeentebestuur gesproken van een grote vereniging bij 500 leden of meer), dan is er op dit moment slechts plaats voor een 100-tal verenigingen en vallen ten minste 40% van de huidige KNBSB-verenigingen buiten de boot.

Verder is er de wens teams te laten uitkomen op een niveau dat past bij de kwaliteit en ambities van de teams. En daar wrikt de schoen reeds, want bij veel van de huidige competitieteams staat de kwaliteit niet in verhouding met de ambitie. Teams in een bepaalde klasse die kwaliteit voldoende hebben voor een hogere klasse, willen niet promoveren omdat er obstakels zijn als 'van op tijd spelen naar 9 innings', 'van 1 wedstrijd per week naar 2 wedstrijden per week', 'grotere reisafstanden', 'andere speeldagen' en 'aanpassingen aan materiaal', 'veldeisen', e.d. Zolang we deze barricades niet slechten, blijven plannen zoals die nu voor de overgangsklasse ligt, een lapmiddel. En waarom slechten we deze barricades niet..... simpel omdat we als spelers, clubs en bond vastgeroest

zitten in tradities en 'out-of-the-box denken' een taboe is. Voorbeeld.... het vasthouden aan 9 innings in de 3e klasse en hoger spelen terwijl bij velen de tijdsfactor een belangrijke rol speelt om te stoppen met de honkbalsport.

Laten we eens kijken naar de aanleiding voor het nu voorliggende plan:

- de 1e klasse is sterker dan de overgangsklasse
- spelers kiezen bewust voor 1 keer in de week spelen
- teams uit de 1e klasse willen niet promoveren naar de overgangsklasse

Beginnend bij het laatste punt: waarom wil men niet promoveren. Uit een simpel gesprek met spelers van kampioen en promotiekandidaat Schiedam blijkt dat het punt '1 keer per week spelen' niet de enige reden om niet te willen promoveren, is. Neen, ook het investeren in reglementair verplicht ander materiaal (houten knuppels, meer ballen), de verdere reisafstand en daardoor langere speeldag, kosten scheidsrechters, meer spelers op niveau nodig, enz., enz. Stuk voor stuk punten die met het nu voorliggende plan niet worden opgelost. Het is voornamelijk simpel een kwestie van geld. Bepaalde clubs kiezen in hun beleid er dan ook voor om beslist een breedtesportvereniging te blijven en zullen nooit naar de overgangsklasse willen promoveren en daar zitten zat 1e klasseclubs onder.

Er blijven dus voldoende barricades over die met het voorliggende plan niet geslecht worden.

Dat de 1e klasse tegenwoordig sterker is dan de overgangsklasse, is veroorzaakt door de samenvoeging van rookie-competitie met de overgangsklasse. Voorheen was er een overgangsklasse van 8 à 10 teams, nu van 16 teams en volgens het plan worden dat 24 teams. In plaats van 10 negentallen op niveau moeten dat 24 negentallen op niveau worden en dat met een dalend ledental. Hoeveel pitching op niveau heb je daarvoor alleen al nodig? Vergeet het maar: die nieuwe overgangsklasse wordt hier echt niet sterker door.

Dan nog een punt: een 1e klasse team dat al jaren de zondag als speeldag heeft, zal echt niet gaan kiezen voor een plaats in de overgangsklasse zaterdag als dat zijn promotieplaats wordt. De spelers zullen dat niet accepteren. Dus wordt het probleem van niet-promoveren niet opgelost.

Verder rijst de vraag welke consequenties het voorliggende plan heeft voor de huidige overgangsklasse-clubs. Laten we ons beperken tot de standaardteams, want de reserveteams hebben mogelijkheden zat om binnen de huidige reglementen hun plaats in de overgangsklasse te behouden.

Het voorliggende plan geeft de top 8 en de nummer één van de bottom-8 het recht om aan de zaterdag- en zondagcompetitie deel te nemen. Uitgaande van de eindstand competitie 2018 betekent dit dat Alcmaria Victrix, Orioles, UVV en The Hawks het recht van twee keer per week spelen verliezen of zelfs degraderen. Dat is 40% van de huidige standaardclubs. Is dat wat we willen? Dat percentage kan nog hoger worden als de voorgestelde challenge verkeerd uitpakt. Bedenk daarbij dat in 2017 na de reguliere competitie nog 8 van de 10 standaardclubs bij de eerste acht eindigden. Kortom, de reserveteams worden sterker, mede omdat er spelers van standaardclubs naar de reserveteams verhuizen. Het is voor een speler nu eenmaal een aantrekkelijk idee om via een reserveteam een plaats in een hoofdklasse-team te veroveren. Werkt dit nu het streven naar meer grote, sterke verenigingen (zie visie) in de hand?

Is er wel over nagedacht dat -in de wetenschap dat standaardclubs het liefst op zondag spelen (bij The Hawks betekent een thuiswedstrijd op zondag aanzienlijk meer toeschouwers en als consequentie meer kantine-inkomsten) - de zaterdagcompetitie wel eens als onaantrekkelijk alternatief duidelijk zwakker kan worden dan de zondagcompetitie? Of dat de zondagcompetitie meer standaardteams gaat tellen waardoor het spelen van een standaardclub in de zaterdag

onaantrekkelijk wordt? Kortom, volop vragen plus haken en ogen.

Tot slot de promotieregelingen. Het wordt nu wel verdomd moeilijk om te promoveren naar de hoofdklasse. Een nieuwe barricade naast de al zo vele.

Waarom niet ten halve gekeerd in plaats van ten hele gedwaald en laten we nog eens goed nadenken of dit plan nou wel leidt tot het gewenste effect. Verder waarom gaan we niet eens goed nadenken over de gehele competitie waarbij we alle heilige huisjes eens omver schoppen, barricades in de competitie opheffen en van stretch af een nieuwe competitie opzetten die voldoet aan de wens van de top- tot recreatiespeler? Niets ten nadele van het vele werk dat met name Gijs Selderijk in het nu voorliggende plan heeft gestoken, maar wat The Hawks betreft, zitten er te veel gaten in het plan om mee door te gaan en in 2020 in te voeren. En kom nou niet met 'beter een slecht plan dan geen plan' of 'we willen beslist in 2020 veranderen'.

Ik vraag mijn collega-voorzitters van de standaardclubs eens goed na te denken welke consequenties het voorliggende plan voor uw vereniging kan hebben. We hebben als standaardteam-clubs niet voor niets lange tijd geleden 'gekozen' om overgangsklasse te spelen, al dan niet na promotie of degradatie uit de hoofdklasse dan wel als opvulverzoek om aan een even aantal teams te komen, en dus voor twee wedstrijden in de week. En denk niet dat uw plaats in de top 8 gegarandeerd is, want ook afgelopen seizoen hebben spelers in groten getale hun clubs verlaten om elders te spelen en moesten teams weer van de grond af opgebouwd worden. Velen zien met angst en beven en vol hoop op een goede afloop de datum van 15 november tegemoet. Resultaten uit het verleden bieden nou eenmaal geen garanties voor de toekomst, voorbeelden ten over. Kijk eens waar de clubs die de afgelopen tien jaar uit de hoofdklasse en overgangsklasse zijn gedegradeerd, nu staan.